

SUKU KOKOONTUI

Sukutapaaminen oli kahdeskymmenes, paikkana Lounaismaan Osuuspankin Kolopirtti Lasikyläntie 320 Kiikala. Sukua oli saapuvilla lähes 50, läheltä ja kauempaa, kaukaisin Kanadasta ja niin oli myös tapaamiseen saapuvien iät, pikkulapsista aina 95 vuotiaaseen. Pieni pirtti ja lukuisat karjalaiset, voitte aavistaa millainen puheen sorina, kun kaikki haastoivat yhtä aikaa.

Tapaamisessa oli palanen Kuuterselkää mukana. Heti alkuun esittelimme suvussa kulkeneen taikinatiinin härkimen, taikinatiinu on edelleen Tuula Kuusisen käytössä ruisleipäjuurineen. Ruokailun yhteydessä saimme maistiaiset siitä leivotusta leivästä, samoin juurta oli mahdollisuus saada.

Ruokamme oli kaikki valmistettu grillissä, saaristolaisleivästä suklaakakkuun. Lihat ja kalat grillistä maistuivat perunoiden kera, lisäksi tuoretta raikasta salaattia. Sen valmistivat sukuun kuuluvat Agneta ja Tero Troberg. Kohvin keitimme kattilassa oikeista kahvinporoista. Ei tarvinnut erikseen kutsua kahville. Tuoksu houkutti kahvia hakemaan.

Ruokailun jälkeen saimme tutustua muihin Kuuterselän esineisiin. Niistä kuvineen erikseen.

Perinteeksi muodostuneet arpajaiset tuottivat sukuseuralle 173,00 euroa. Päävoittona oli Kanneljärven kartta kehystettynä. Onnekkain oli Vieno Reiman. Kiitos arpajaisvoittojen tuojille sekä arpoja ostaneille. Muita tuotteita myytiin 44 euron edestä.

Mukava oli katsella vanhoja esineitä ja kuulla tarinaa niistä. Niitä voi aina tuoda tapaamisiin, vaikkei erikseen pyydetä. Sateenropina ei haitannut päivän viettoa, tunnelmaa oli. Olimme järven rannalla ja sauna lämmitettynä.

Kuvasatoa tapaamisesta. Kuvat Arja Väyrynen, Juha Hyytiä ja Keidi Lahtinen

Tero Troberg tarjoilee lihaa Raija Launiaiselle, sitten Pirkko Lindbergille.

Agneta Troberg tarjoilee kalaa Ritva Hyytiälle.

Mielenkiinnolla katselimme ja kuuntelimme Timon kerrontaa vanhoista esineistä. Viittomakielentulkki tulkaa Seppo Vesteriselle.

Erkki Koli, Jouko ja Arvo Launiainen, Helen Aurilio, Sirpa ja Arto Tikka, Ivi Launiainen ja Mailis Koli

Arpajaisvoittoja

Tuula Kuusinen ja Sinikka Lahtinen arpomassa

Vieno Reiman voitti arpajaisten päävoiton, Keidi Lahtinen luovuttaa voiton.

Töröläisii yhteispotretissa

TAIKINATIINU

Taikinatiinu tuli Ida ja Herman Launiaisien mukana evakkomatkalle täynnä leipää matkaevääksi. Jälkeenpäin ajatellen, ei se ehkä muuten olisi mukaan tullutkaan. Näin tuli taikinajuuri tämänkin päivän leipään. Taikinatiinu on Tuula Kuusisen käytössä. Tuula leipoo rukista reikäleipää. Reikäleivän reikiä maistelimme sukutapaamisessa. Taikinatiinua ei pestä koskaan. Ruisleivänjuuri säilyy tiinussa samoin siinä ei saa leipoa muunlaisia leipiä. Raija Launiainen muisteli, kun äiti laitto lapsena tiskaamaan. Häntä ihmetytti, kun taikinatiinua ei saanut tiskata. Olisi tullut suuri vahinko tiskaamisen myötä. Sukutapaamisessa Johanna Fonsell kysyi Tuulalta, onko sinun leipomia leipäsiä. Vastaus oli kyllä. Leivän maku oli jäänyt makumuistiin.

Evakkokuormassa on tuotu myös kuuterselkäläisen taitavan kyläseppän Pietari Pilkan kehittämä ja tekemä sirppi. Tällä mallilla hän aikoinaan sai 1. palkinnon Viipurin maatalousnäyttelyssä.

Pilkan paja sijaitsi Kuuterselkä – Liikola tien varessa.

Sirppi on muotoilultaan soikeahko, varsin käyttökelpoinen, kevyt ja erittäin terävä. Sen terään on tehty ns. piittämällä pienen pienet piit eli väkäset meistäällä ennen karkaisua ja ne ovat hieman viistot kädensijaan päin, siis viljaa leikatessa vetosuunnan vastaiset. Tällöin terä pureutui tehokkaasti korsiin.

Hevoskärryjen huoltotyökalu

Kannaksella melko yleisesti käytettyjen nelipyöräisten hevoskärryjen varmaan ainoa työkalu oli pyörien nelikulmaisten akselimutterien avain. Se oli sepän valmistama, kuten kaikki muutkin kärryjen metalliosat. Avaimen pituus on noin 40 cm ja avainkita 43 mm ja se varmaan sopi kaikkiin käytössä olleihin työkärrymalleihin.

Akselien laakerimutterien kierteet oli tehty siten, että ajettaessa pyörien kiertosuunta ohjasi muttereita kiinnipäin eli kärryn vasemman puolen laakerimutterit olivat ns. vasenkätiset.

Koska Kuuterselässä ennen sotia kotieläimiä laidunnettiin pääasiallisesti ympäristön metsissä, käytettiin paikallistamisen helpottamiseksi elikoitten kaulaan ripustettuja kelloja. Niitä oli monenlaisia ja –äänisiä. Yleensä ne olivat joko sepän tekemiä tai ihan omatekoisiakin. Lehmien kellot olivat suurempia, vasikoiden ja emolampaiden vastaavasti pienempiä. Kaksi tällaista vasikankelloa on säilynyt vuosien saatossa. Niiden kalkatus on joskus kuulunut Kuutrojan seutuvilla. Jotkut nimittivätkin tällaisia kelloja nimellä „kalkkala“. Ne ovat kulmikkaita, hieman eri kokoisia ja eri äänisiäkin. Materiaali on tavallista noin 1 mm rautapeltiä, tinajuotossaumoin.

Mukana oli myös hyvin säilynyt kuuterselkäläinen siro pärekori, joka on tarkoitettu lähinnä marjojen poimintaan. Sen oli valmistanut Simson Vesterinen mäntypuusta kiskotuista päreistä eli liisteistä. Erkki Koli esittelee koriaan.